

STS de 29 de octubre de 2025, recurs 3959/2024

Els dies de vacances no són el mateix que les jornades de vacances. Les persones amb jornada especial poden tenir adaptacions durant les vacances, però sempre respectant el principi d'igualtat respecte als altres col·lectius (accés al text de la sentència)

El litigi té el seu origen en la reclamació d'un funcionari de la Guàrdia Urbana de Barcelona que prestava serveis en jornades especials per torns. La durada d'aquests torns podia ser de 10, 12 o 15 hores, segons la planificació i la distribució rotatòria dels agents.

L'empleat havia sol·licitat a 30 de setembre de 2020 que els dies addicionals de vacances per antiguitat reconeguts a la disposició addicional 14a del TREBEP es computessin com a dies sencers de servei (és a dir, com a dies de jornada de 10, 12 o 15 hores segons el torn), però en cap cas com a jornades estàndard de 8 hores.

L'Ajuntament de Barcelona va desestimar tàcitament la sol·licitud, aplicant el seu sistema intern de còmput en hores, basat en l'equivalència anual d'hores treballades. La qüestió central de la controvèrsia rau en determinar si els dies addicionals de vacances per antiguitat s'han d'entendre com a dies hàbils abstractes (independents del règim horari), o contràriament, si poden ser objecte d'adaptació en funció de la jornada especial del funcionari.

O més ben dit, si cal fer una interpretació formal i uniforme del concepte de dia de vacances vers la jornada teòrica, o bé si té cabuda o no una interpretació material orientada a garantir la igualtat en el temps efectiu de treball i descans anual.

Cal tenir en compte que la disposició addicional 14a del TREBEP habilita les administracions públiques a reconèixer fins a quatre dies addicionals de vacances per antiguitat. Segons l'art.50.1 del TREBEP s'estableix el dret a 22 dies hàbils de vacances anuals, i preveu expressament que això sigui sense perjudici de les adaptacions que s'estableixin per als horaris especials.

D'altra banda, l'art.14 de l'Acord de condicions de treball del personal de l'Ajuntament de Barcelona vigent regula els dies de vacances per al personal funcionari i indica que aquesta regulació s'adaptarà al cas de la Guàrdia Urbana. En virtut d'aquesta habilitació, l'Ajuntament va dictar unes normes internes en el Procediment Organitzatiu número 21/19, aplicable a les persones amb jornades especials, l'aplicació de les quals determina el còmput dels dies hàbils per jornades de vuit hores en el cas plantejat.

L'interès cassacional consistia en **determinar si els dies addicionals de vacances de la disposició addicional 14a del TREBEP equivalen al nombre d'hores de la jornada ordinària general, o bé al major nombre d'hores que realitzen els empleats públics subjectes a jornades especials**. Tanmateix, interessava unificar doctrina, atesa l'existència de resolucions contradictòries dels tribunals superiors de justícia i la transcendència general del criteri per a col·lectius amb jornades especials, com ara la policia, els bombers i altres col·lectius.

Segons el Tribunal Suprem la naturalesa dels dies addicionals de vacances és la mateixa que la dels 22 dies hàbils de l'article 50.1 TREBEP, i per tant, admeten adaptacions en cas d'horaris especials. **Per el Tribunal el criteri determinant no és el nombre**

formal de dies, sinó que el temps anual de descans i el temps anual de treball efectiu siguin equivalents o igualitaris per a tots els funcionaris, amb independència del seu règim horari.

El Tribunal Suprem va considerar que permetre que un funcionari amb torns de 12 o 15 hores consumeixi un dia addicional amb la mateixa eficàcia respecte el d'un altre amb una jornada de 8 hores suposaria una minoració injustificada del temps anual de treball efectiu, i per tant una ruptura de l'equilibri entre drets i obligacions.

Per tant, entenia **ajustat a dret que l'Ajuntament de Barcelona utilitzi paràmetres objectius basats en el còmput anual d'hores i adapti els dies addicionals a jornades de 8 hores o equivalents. Cal tenir en compte que tot el personal funcionari realitza el mateix còmput equivalent d'hores de treball a l'any.** Aplicar el criteri que reclamava el demandant hagués suposat que els funcionaris amb jornades més extenses gaudirien d'un major nombre d'hores de vacances, sense cap justificació objectiva ni raonable.

El Tribunal Suprem va estimar el recurs de cassació de l'Ajuntament i va establir com a doctrina cassacional que els dies addicionals de vacances per antiguitat previstos a la disposició addicional 14a del TREBEP poden ser objecte d'adaptació en el cas de jornades especials, ajustant el concepte de dia hàbil al règim de treball corresponent, amb la finalitat que el temps anual de descans i de treball efectiu sigui igual per a tots els funcionaris públics. **No s'ha de confondre dia de vacances amb jornada de vacances, perquè s'està parlant de dia hàbil de treball i no de jornada de treball.** Cal tenir en compte que en el cas concret de l'Ajuntament, tant la jornada ordinària com les jornades especials, tenen un nombre d' hores anuals equivalent.